

Judaism and the ISMS #5 Judaism Encounters Islam

Times of Israel, JTA — Egypt’s minister of religious endowments in an interview quoted a verse from the Koran about killing Jews. The interview with Talaat Mohamed Afifi Salem was aired last month on Sada Al-Balad TV on March 14, according to Washington, D.C.-based Middle East Media Research Institute. Asked by the interviewer whether he would “visit Israel with a Palestinian visa,” the minister said: “This is premature. Let’s wait until it happens. However, we hope that the words of the Prophet Muhammad will be fulfilled: Judgment Day will not come before the Muslims fight the Jews, and the Jews will hide behind the rocks and the trees, but the rocks and the trees will say: Oh Muslim, oh servant of Allah, there is a Jew behind me, come and kill him — except for the gharqad tree, which is one of the trees of the Jews.”

The following is a small selection of relevant verses, each followed by a short summation.

Anti-Jewish Verses

An example of a grave sin of the ancient Israelites.

...The people of Moses took to them, after him, of their ornaments a Calf — a mere body that lowed. Did they not see it spoke not to them, neither guided them upon any way? Yet they took it to them, and were evildoers. (7:145-146)

The Jews are accused of unbelief and of killing their own prophets.

So, for their breaking the compact, and disbelieving in the signs of God, and slaying the Prophets without right, and for their saying, “Our hearts are uncircumcised” — nay, but God sealed them for their unbelief, so they believe not, except a few.... (4:154-155)

A clear reference to the destruction of the two temples and a warning for the future.

And We decreed for the Children of Israel in the Book: “You shall do corruption in the earth twice....”

So, when the promise of the first of these came to pass, We sent against you servants of Ours, men of great might, and they went through the habitations, and it was a promise performed.

Then We gave back to you the turn to prevail over them....

Then, when the promise of the second came to pass, We sent against you Our servants to discountenance you, and to enter the Temple, as they entered it the first time. (17:4-7)

The major allegation of falsification, which is much repeated in the Koran.

People of the Book, now there has come to you Our Messenger, making clear to you many things you have been concealing of the Book, and effacing many things.... (5:19)

Part of the sinfulness of the Jews is their adherence to their sages and not directly to the Torah.

The Jews say, "Ezra is the Son of God"; the Christians say, "The Messiah is the Son of God."

...God assail them! How they are perverted!

They have taken their rabbis and their monks as Lords apart from God. (9:30-31)

Jews are hostile to Muslims:

Thou wilt surely find the most hostile of men to the believers are the Jews and the idolaters. (5:85)

One of the harshest verses, describing the Jews as apes and swine.

Say: "People of the Book, do you blame us for any other cause than that we believe in God, and what has been sent down to us, and what was sent down before, and that most of you are ungodly?..."

Whomsoever God has cursed, and with whom He is wroth, and made some of them apes and swine, and worshippers of idols — they are worse situated, and have gone further astray from the right way. (5:64-65)

An indication of the battles against the Jews, and a divine authorization to kill them.

And He brought down those of the People of the Book who supported them from their fortresses and cast terror in their hearts; some you slew, some you made captive. And He bequeathed upon you their lands, their habitations, and their possessions, and a land you never trod. God is powerful over everything. (33:26)

Tolerant Verses

If God had willed, He would have made you one nation; but that He may try you in what has come to you. So be you forward in good works; unto God shall you return.... (5:54)

No compulsion is there in religion. Rectitude has become clear from error. So whosoever disbelieves in idols and believes in God, has laid hold of the most firm handle, unbreaking.... (2:257)

Part II – Is Islam Monotheistic?

שו"ת הרמב"ם סימן תמח

תשובה שעשה הרב לישמעאל אחר שנתגייר (לר' עובדיה הגר)

שאלה על אלו הישמעאלים שאמרת שאינם עובדי ע"ז ואמ' לך רבך שהם עובדי ע"ז והאבנים שמשליכין בתרפותן הן למרקוליס והשיב לך שלא כהוגן עד שנתעצבת אל לבך ונכלמת וקרא עליך ענה כסיל כאולת

תשובה אלו הישמעאלים אינם עובדי ע"ז כלל, וכבר נכרתה מפיהם ומלבם והם מיחדים לאל יתע' יחוד כראוי יחוד שאין בו דופי. ואם יאמר אדם שהבית שהם מקלסין אותו בית ע"ז הוא וע"ז צפונה בתוכו שהיו עובדין אותה אבותיהם באותו הבית מה בכך. אלו המשתחיים כנגדו היום אין לבם אלא לשמים

רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק יא הלכה ז

גר תושב והוא שקיבל עליו שבע מצות כמו שביארנו יינו אסור בשתייה ומותר בהנייה, ומייחדין אצלו יין ואין מפקידין אצלו יין, וכן כל עכ"ם שאינו עובד עכו"ם כגון אלו הישמעאלים יינו אסור בשתייה ומותר בהנייה וכן הורו כל הגאונים, אבל אותם העובדים עכו"ם סתם יינם אסור בהנייה.

שו"ת ציץ אליעזר חלק יד סימן צא

אם מותר ליכנס לכנסיה או מנזר או מסגד וכן לחצרותיהם. שאלה.

בס"ד. לרה"ג אליעזר וולדינברג שליט"א. השלום והברכה. לאחרונה פנו אלי מספר אנשים בשאלות אקטואליות המטרידות רבים, לכן החלטתי להפנות שאלות אלו אל כבוד הרב בתקוה לקבלת תשובה. השאלות הן: האם מותר להכנס בטיוול לכנסיה, רק לצורך ביקור אומנותי, דהיינו, לשם התרשמות מהאומנות שבכנסיה? האם יש הבדל בין כנסיה לבין מנזר בו אין צלמים? (ב) מה הדין לגבי מסגד. (ג) האם מותר להכנס רק לחצר כנסיה או מסגד אך ורק כדי להשקיף משם על הנוף. הרב שלמה מן ההר שליט"א מסר לי בשמו של הרב שלכל בית של דת אחרת יש דין של בית ע"ז וגם למסגד, האם זה נכון, ומה המקור לכך?

(ד) ומה שכותב כבו' שהרב מן ההר שליט"א אמר לו משמי שלכל בית של דת אחרת יש דין של בית ע"ז, וגם למסגד, ושואל אותי אם זה נכון ומה מקור לכך.

הנה אמנם כן נכון הדבר, וחילי דידי מדברי חדושי הר"ן בסנהדרין דף ס"א ע"ב ד"ה יכול, שכותב וז"ל: ולמדנו מכאן שהקדשים של כותים וגם המשוגע של הישמעאלים אף על פי שאין טועין אחריהם לעשותן אלהות, הואיל ומשתחיים לפניהם השתחואה של אלהות דין ע"א יש להן לכל דבר איסור של ע"א, שלא בהדור לבד הם משתחיים לפניהם שאין הדור למתים אלא כענין עבודה של אלהות היא עבודתן עכ"ל.

הרי למדנו מפורש מדברי הר"ן דגם לעבודת הישמעאלים והשתחיותם לנביא השקר שלהם דין ע"א יש לקדשיהם לכל דבר, וא"כ ברור לפי"ז שגם בית המסגד שלהם שבו הם מבצעים עבודתם יש לו ג"כ דין של בית ע"א לכל דבר ואסור ליכנס לשם, וברוך אלקינו שהבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת. בברכה ובהוקרה אליעזר יהודא וולדינברג.

שו"ת עשה לך רב חלק ט סימן יג

כניסה למסגדים

הנני מאשר בתודה קבלת הספר "צידה לדרך" שהואיל כב' לשלוח אלי. הנהיית בקריאתו ובטוחני שרבים יהנו לאורו. יואיל להעביר הערכת ומיטב איחולי וברכותי לכב' הרב המחבר שליט"א. בפרק ע"ח הדין באיסור כניסה למקומות עבודה - זרה, נאמר בסעיף 11: איסור הכניסה חל גם על מסגדי המוסלמים. ואף שאין הדת המוסלמית נחשבת לעבודה - זרה לכל דבר, מכל מקום כיון שמסגדיהם משמשים כמקום פולחן לדת הכופרת בתורה מן השמים, בנבואת משה ושאר הנביאים ובנצחיות התורה, הרי שהכנס לתוכם דומה למי שנכנס לבית עבודה זרה ע"כ. ושם בהערה מס' 14 נרשם בזו הלשון: ודלא כמו שכתב ב"עשה לך רב" ח"א סי' נ"ט, שלדעתו מותר. ועיין רמב"ם הלכות מלכים י' י"ט, שכן נח שחידש לעצמו מצוה שאינה בכלל שבע מצוות בני נח או שקבע לעצמו חג ומועד וכ"ש שבדה דת לעצמו חייב מיתה ע"כ. ואיסור זה של כניסה למסגדי המוסלמים צריך עיון, שכן המחבר עצמו מודה "שאין הדת המוסלמית נחשבת לעבודה זרה", אלא שמוסיף מיד "לכל דבר", היינו לומר שיש ענין שנחשבת לגביו כע"ז, וסתם ולא פירש לאיזה ענין נחשבת כע"ז לדעתו. ולי ברור ופשוט היתר כניסה למסגד ישמעאלים שלא נזקקתי לשום ראיה שכתבתי שאין חל עליהם איסור כניסה כלל, ונמקתי "שאין הם עובדי עבודה זרה", וסיימתי "ולכן במערת המכפלה שיש שם מסגד נכנסים יהודים ומתפללים בו". ועתה אוסיף שאין פוצה פה להרהר באיסור כניסה לשם, וכן למסגדים אחרים שבקרבנו שגם שם קבעו מקומות תפלה.

שו"ת יביע אומר חלק י - אורח חיים סימן טז

הליכך אין איסור להכנס למערת המכפלה ולהתפלל שם. והן עתה ראיתי לרב אחאי גאון מהר"ר אליעזר יהודה ולדנברג בשו"ת ציץ אליעזר חלק יד (סי' צא אות ד) שכתב, שיש למסגד של הישמעאלים דין בית עבודה לכל דבר. (ובכלל זה שאסור להכנס למסגד כדין בית עבודה זרה). וחיליה מדברי הר"ן סנהדרין (סא ב) הנ"ל, שהואיל והם משתחיים למשוגע שלהם השתחואה של אלהות, דין ע"ז יש להם. ע"ש. אולם אפשר שאילו ראה הר"ן דברי רבינו הרמב"ם בתשובה הנ"ל, היה חוזר בו. גם הלום ראיתי בספרו ציץ אליעזר חלק י (סי' א אות מד) שהעיר כן אף על מערת המכפלה אשר כיום משמשת מסגד לישמעאלים, ופסוקים מספרי הקוראן שלהם מאמנותם הכוזבת חקוקים על קירות המסגד, והרי הלכה פסוקה היא שאסור להכנס לבית עבודה זרה, ואיך יתכן לשפוך שיח לפני בורא עולם השי"ת לפי אמונתנו הקדושה והאמתית, במקום התיפלה שלהם לפי אמונתם הכוזבת וכו'. ע"ש. ובמחכ"ת לפעוד"נ מאחר שהדבר ברור לנו כדברי הרמב"ם שהישמעאלים הייחוד שלהם בה' אין בו דופי, וכך הם אומרים בתפלתם, אין אלוה מבלעדי ה', אלא שמוסיפים שמחמד שליח ה'. וכרעיותיהם

והשתחוותיהם היא לה' לבדו, אין מקום לאסור להכנס לשם, או לכל מסגד אחר, וכיום שבאמת יש מקום מיוחד לישראל להתפלל שם, ואין שם אלא ס"ת וספרי קדש, אין מקום להחמיר שלא להתפלל שם, וכמו שגם בשו"ת צ"ץ אליעזר חלק י שם, סיים: "ומי יתן שאלה שהיכולת בידם יתנו לבם לסדר עבודתנו מקום מיוחד לתפלה". ורצון יראיו יעשה, שכך הוא היום, וא"כ המתפללים שם גם לדבריו שפיר עבדי, לעורר זכות אבותינו הקדושים, כמאמר חז"ל (יומא כח ב) האיר פני המזרח עד שבחברון. ותפלתם רצויה ומקובלת לפני השי"ת. והנלע"ד כתבת.

injunction, Jews are obliged to accept certain practices than commit idolatry, one of the three cardinal sins. It seems that, prior to Maimonides, the religious authorities had stated categorically that martyrdom was the only option for a Jew threatened with conversion to Islam. This was the opinion of Maimonides' teacher, Judah ibn Shushan, who suffered death in 1165 for refusing to relinquish his ancestral faith during the Almohad persecutions. However, by Maimonides' time the problem had reached such proportions as to become one of existential purport. In a now celebrated responsum Maimonides states that although certain practices adopted by Islam had originally been idolatrous in nature (such as the worship at the Kaaba, which had formerly been a pagan shrine), they could no longer be regarded as such, for Muslims were now committed to a purely monotheistic cult. Consequently, he absolved Jews who converted to Islam under the threat of death from the sin of idol-worship, since although it is meritorious to forfeit one's life in such circumstances for the 'sanctification of the Name' it is not imperative to do so, according to the spirit of the law. However, Maimonides emphasizes in his *Epistle on Apostasy* that since an outward apostate is unable to perform certain precepts he is in a state of sin and is consequently duty bound to make every effort to quit his place of residence for a more tolerant one, where he could return to his true faith.¹⁵

Nonetheless, Maimonides considers Islam to be a derivative monotheism, of which Judaism, superior to all other forms of revealed religion, is the ultimate source. In a passage of the *Mishneh Torah* that had long been suppressed by Christian censorship, he dealt with the messianic era and the role of Christianity and Islam in the divine economy:

Natan'el al-Fayyumi^[1] (also known as **Nathanel ben Fayyumi**),^[2] born about 1090 – died about 1165, of Yemen was the twelfth-century author of *Bustan al-Uqul* (Hebrew *Gan HaSikhlim*; Garden of the Intellects), a Jewish version of **Ismaili Shi'i** doctrines, and a complete imitation of **Bahya ibn Paquda's** book, *Duties of the Heart*, and which Al-Fayyumi composed, in his own words, to counter some of the basic principles and tenets of Judaism expressed by Ibn Paquda, writing in his 3rd chapter that God's unity is far greater than that described by Ibn Paquda.^[3] Like the Ismailis, Natan'el argued that God sent different prophets to the various nations of the world, containing legislations suited to the particular temperament of each individual nation. Each people should remain loyal to its own religion, because the universal teaching was adapted to the specific conditions and experiences of each community. Not all Jewish depictions of **Muhammad** were negative. Jews who lived in environments governed by Ismailis did not view them as enemies, and vice versa.

Nathanel explicitly considered Muhammad a true prophet, who was sent from Heaven with a particular message that applies to the Arabs, but not to the Jews.^{[4][5]} **Marc B. Shapiro** has written that Rabbi Jonathan Sacks pluralistic views on religion are supported by al-Fayyumi.^[6] However, al-Fayyumi's explicit acceptance of Muhammad's prophecy may be unique and was virtually unknown until recent times beyond his native **Yemen**.^[7] Rabbi **Yosef Qafih**, the editor and translator of Fayyumi's Judeo-Arabic *Bustan al-Uqul*, asserts that due to Muslim attempts to catch Jews saying something against their faith—one who said that Muhammad was a false prophet would be judged for death—Nathanel was compelled to teach his people arguments and responses that would save them from ensnarement.^[8]

It's more complicated....

Letter to Yemen, Rambam

"God has hurled us in the midst of this people, the Arabs (*Yishamel*). who have persecuted us severely, and passed baneful and discriminatory legislation against us, as Scripture has forewarned us, "Our enemies themselves shall judge us" (Deuteronomy 32:31). Never did a nation molest, degrade, debase and hate us as much as they."

דעו שזאת היא תורת ה' האמתית שנתנה לנו ע"י אדון כל הנביאים הראשונים והאחרונים שבתורה הזאת הבדילנו הבורא משאר בני העולם שנאמר (**דברים י"ד ט"ו**) רק באבותיך חשק ה' לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה ואין זה לפי שהיינו ראויים לכך אלא בחסדו של בורא וטובו שהתחסד אלינו והטיב לנו בשביל שקדמו לאבותנו מעשים טובים בידיעת הבורא

ובעבודתו שנאמר (דברים ז' ז') לא מרובכם מכל העמים חשק ה' בכם וגומר ומפני שיחד אותנו הבורא במצותיו ובחוקותיו והתבארה מעלתנו על זולתנו בכללותיו ובמשפטיו שנאמר (דברים ד' ח') ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים וגומר קנאונו העכו"ם כלם על דתנו קנאה גדולה וילחצו מלכיהם בשבילה לערער עלינו שטנה ואיבה ורצונם להלחם בה' ולעשות מריבה עמו ואלהים הוא ומי ירב לו ואין לך זמן מאז שנתנה לנו תורה זו עד זמננו זה שכל מלך עכו"ם גובר או מכריח או מתגבר או אנס שאין תחלת כוונתו ודעתו לסתור תורתנו ולהפך דתנו באונס בנצחון ובחרב כמו עמלק וסיסרא וסנחריב ונבוכדנצר וטיטוס ואדריונוס והרבה כיוצא בהן זהו הנוע האחד משני הנועים שהתכוונו בו לנצח החפץ האלהי אבל הנוע השני הם המחודדים משאר המלכיות והחכמים מיתר הלשוניות כמו האדומים והפרסיים והיונים שאלו כמו כן שמו כוונתם לסתור דתנו ולהפך תורתנו בטענות שטוענין אליה ובקושיות שמחברים ומגמתם בכל זה להפך התורה ולמחות עקבותיה בחבוריהם כמו שהתכוונו האנסיים במלחמותיהם ולא זה יצלח

שו"ת הרמב"ם סימן קמט

השאלה הל"א שאלה מאמר ר' יוחנן +סנהדרין נ"ט א'+ גוי שעסק בתורה חייב מיתה, האם זה הלכה והחייב כל בר ישראל להמנע (מלמדו) דבר מן המצות חוץ משבע מצות או להעמידו עליהן, אם לאו?

התשובה היא הלכה בלא ספק. ..ומותר ללמד המצות לנוצרים ולמשכס אל דתנו, ואינו מותר דבר מזה לישמעאלים, לפי מה שידוע לכם על אמונתם, שתורה זו אינה מן השמים, וכאשר ילמדום דבר מן כתוביה (וימצאוהו) מתנגד למה שבדו הם מלבם לפי ערוב הסיפורים ובלבול העניינים אשר באו להם, (הרי) לא תהיה זו ראייה אצלם, שטעות בידיהם, אלא יפרשוה לפי הקדמותיהם המופסדות ויוכלו להשיב עלינו בזה בטענתם ויטעו כל גר וישראל, שאין לו דעת, ויהיה זה מכשול לישראל האסורין ביניהם בעונותם. אבל הערלים +ר"ל הנוצרים+ מאמינים בנוסח התורה שלא נשתנה, ורק מגלים בה פנים בפרושם המופסד ומפרשים זאת בפירושים, שהם ידועים בהם, ואם יעמידום על הפרוש הנכון, אפשר שיחזרו למוטב, ואפילו לא יחזרו, כשרוצים שיחזרו, לא יבוא לנו מזה מכשול ולא ימצאו בכתוביהם דבר שונה מכתובינו.

רמב"ם הלכות מלכים פרק י

הלכה ז

המילה נצטוה בה אברהם וזרעו בלבד, שנאמר אתה וזרעך אחרך, יצא זרעו של ישמעאל שנאמר כי ביצחק יקרא לך זרע, ויצא עשו שהרי יצחק אמר ליעקב ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך, מכלל שהוא לבדו זרעו של אברהם המחזיק בדתו ובדרכו הישרה, והם המחוייבין במילה.

הלכה ח

אמרו חכמים שבני קטורה שהם זרעו של אברהם שבא אחר ישמעאל ויצחק חייבין במילה, והואיל ונתערבו היום בני ישמעאל בבני קטורה יתחייבו הכל במילה בשמיני, ואין נהרגין עליה.

Laws of Kings, Chapter 11:4

If a king will arise from the House of David who diligently contemplates the Torah and observes its mitzvot as prescribed by the Written Law and the Oral Law as David, his ancestor, will compel all of Israel to walk in (the way of the Torah) and rectify the breaches in its observance, and fight the wars of God, we may, with assurance, consider him Mashiach.

If he succeeds in the above, builds the Temple in its place, and gathers the dispersed of Israel, he is definitely the Mashiach.....

Jesus of Nazareth who aspired to be the Mashiach and was executed by the court was also alluded to in Daniel's prophecies, as ibid. 11:14 states: 'The vulgar among your people shall exalt themselves in an attempt to fulfill the vision, but they shall stumble.'

Can there be a greater stumbling block than Christianity? All the prophets spoke of Mashiach as the redeemer of Israel and their savior who would gather their dispersed and strengthen their observance of the mitzvot. In contrast, Christianity caused the Jews to be slain by the sword, their remnants to be scattered and humbled, the Torah to be altered, and the majority of the world to err and serve a god other than the Lord.

Nevertheless, the intent of the Creator of the world is not within the power of man to comprehend, for His ways are not our ways, nor are His thoughts, our thoughts. Ultimately, all the deeds of Jesus of Nazareth and that Ishmaelite who arose after him will only serve to prepare the way for Mashiach's coming and the improvement of the entire world, motivating the nations to serve God together as Tzephaniah 3:9 states: 'I will transform the peoples to a purer language that they all will call upon the name of God and serve Him with one purpose.'